

תקנות הרוקחים¹

(עפ"י סעיף 47)

1. תקנות אלה תיקראנה "תקנות הרוקחים".

השם הקצר

חלק א' - רוקחים

2. **בקשה לרשיון וההכשרות הדרושות לכך (תיקונים: 1947, התש"ט, התשל"ב, התשל"ז, התשמ"א)**
- (1) בקשה לרשיון לעסוק כרוקח תוגש למנהל.
(2) כל המבקש רשיון חייב להגיש הוכחות המניחות את הרעת כי -
- (א) מלאו לו אחת ועשרים שנה;
(ב) הוא בעל תעודה המעידה שעבר בהצלחה את בחינות הבגרות הנערכות בידי משרד החינוך והתרבות או בפיקוחו, או תעודה שמשרד החינוך והתרבות מכיר בה כשוות ערך לה;
- (ג) (I) למד רוקחות לפחות שלוש שנים אקדמאיות באוניברסיטה או בבית-ספר לרוקחים שהמנהל מכיר בהם, וקיבל דיפלום ברוקחות שהמנהל מכיר בו; או
- (II) למד רוקחות באוניברסיטה או בבית-ספר לרוקחים שחוק הלימודים בהם ברוקחות הוא שתי שנים אקדמיות ושהמנהל מכיר בהם וקיבל דיפלומה ברוקחות שהמנהל מכיר בה, עבר עבודה מעשית במשך חצי שנה לפחות בבית-מרקחת של בית-חולים

1. חא"י, כרך ג', עמ' (ע) 2007, (א) 1954.

תיקונים: ע"ר 1596, 1947, תוס' 2, עמ' (ע) 88, (א) 1080;

ק"ת 15, התש"ט (18.5.1949), עמ' 192;

ק"ת 1805, התשכ"ז (9.12.1965), עמ' 407;

ק"ת 2356, התשכ"ט (7.3.1969), עמ' 995;

ק"ת 2554, התשל"ל (30.4.1970), עמ' 1540;

ק"ת 2818, התשל"ב (9.3.1972), עמ' 749;

ק"ת 3592, התשל"ז (23.9.1976), עמ' 2733;

ק"ת 3666, התשל"ז (18.2.1977), עמ' 982;

ק"ת 4189, התשמ"א (11.12.1980), עמ' 290 (ראה הוראת מעבר בתקנה 6 לתקנות התשמ"א).

בישראל, להנחת דעתו של המנהל או סיים קורס השתלמות שהכיר בו המנהל לענין תקנה זו, ועמד בבחינה בדיני הרוקחות בישראל בפני מי שהמנהל מינהו לכך;

(III) הרשות בידי המנהל לוותר על הדרישה בסימן (II) (3) ובמקום זה לדרוש שהמבקש יעבור עבודה מעשית ברוקחות במדינת ישראל במשך תקופה שיראה לטוב, אך לא יותר משנתיים;

(ד) הינו אזרח ישראל, או שיש לו רשות לישיבת-קבע בישראל.

(3) הבקשה תוגש באמצעות הרופא המחוזי, כמשמעותו בפקודת בריאות העם, 1940 (להלן – הרופא המחוזי), באזור מגוריו של המבקש, ויצורפו לה שאלון לעובדים מקצועיים בשירותי הרפואה, העתק או צילום מאומת מהתעודות על השכלתו והכשרתו לעסוק ברוקחות וכן תעודה המעידה על אזרחות ישראלית לפי סעיף 15 לחוק האזרחות, התשי"ב-1952, או תעודת משרד הפנים על מעמדו של המבקש בישראל לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

3. כל מקום שהמנהל מוצא צורך בכך ועד לגמר הפורמליות למתן הרשיון הרשות בידו ליתן רשיון זמני לעסוק כרוקח לא יותר מששה חדשים והרשות בידו לחדש אותו רשיון זמני, לפי הכרעת דעתו.

רשיונות זמניים

חלק ב' – עוזרי רוקחים

(תיקון התשמ"א)

4. על בקשה להירשם ולקבלת רשיון כעוזר רוקח יחולו הוראות תקנה (3), בשינויים המתאימים.

בקשה לרשיון
(תיקון התשמ"א)

5. בהעדר הרוקח בעל-הרשיון, מותר לעוזר-לרוקח לחלק רפואות וחמרי-דעל בבית-מרקחת בין שעה 1 לשעה 3 אחה"צ ובין השעות 6:30 בערב ו-9:30 בבוקר; בתנאי שאפשר לשנות את השעות לגבי בית-מרקחת מסויים, עפ"י אישור-בכתב מרופא ממשלתי.

השעות שבהן מותר לעוזר-רוקח לחלק רפואות וסמירעל בהיעדר רוקח בעל-הרשיון

6. רוקח ועוזר רוקח יודיע בכתב על מען מגוריו, ועל כל שינוי בו, למנהל באמצעות מנהל המחלקה למקצועות רפואיים במשרד הבריאות (להלן – מנהל המחלקה) ולרופא המחוזי, תוך ארבעה עשר יום מיום שניתן לו הרשיון או מיום השינוי, לפי הענין.

הודעה על מען
(תיקון התשמ"א)

7. שונה שמו של רוקח או של עוזר רוקח מכל סיבה שהיא, לפי חוק השמות, התשט"ז – 1956, יודיע בכתב למנהל באמצעות מנהל המחלקה ולרופא המחוזי, תוך שלושים יום לאחר תאריך השינוי, בצירוף תעודת משרד הפנים על שינוי השם.
8. נוכח המנהל כי שמו של רוקח או של עוזר רוקח שונה כדין ונמסרה הודעה כאמור בתקנה 7, יורה לשנות את שמו של הרוקח או של עוזר הרוקח ברשימו ובכל רישום אחר הנעשה מטעם משרד הבריאות.
9. אבד רשיון של רוקח או של עוזר רוקח, יודיע על כך מיד לתחנת המשטרה הקרובה ולמנהל; ההודעה למנהל תינתן בכתב באמצעות הרופא המחוזי ויפורטו בה נסיבות אבדן הרשיון, ויצורפו לה תצהיר לפי סעיף 15 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, המאמת את העובדות המפורטות בהודעה, ואישור בכתב מתחנת המשטרה על מסירת הודעה כאמור לתחנת המשטרה.
10. ניתנה הודעה למנהל כאמור בתקנה 9 ראוי הוא להוציא העתק רשיון במקום האבוד, בסייגים שימצא לנכון; על העתק כאמור יצויין שהוא העתק המחליף את המקור שאבד.
- שינוי שם
(תיקון התשמ"א)
- רישום שינוי שם
(תיקון התשמ"א)
- הודעה על אבדן
רשיונות
(תיקון התשמ"א)
- הוצאת העתקי
רשיונות
(תיקון התשמ"א)

התוספות הראשונה והשניה

(בוטלו)

(סוף התקנות)